

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 12/2019
27.06.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Соње Павловић и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у прекршајном предмету против окривљеног АА, због прекршаја из члана 332а став 1. тачка 4. у вези члана 43. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима (ЗООБС), одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ 230/19 од 14.05.2019. године, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Јагодини, Одељење у Деспотовцу Пр 1912/17 од 07.02.2019. године и Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељење у Крагујевцу Прж 5233/19 од 19.03.2019. године, у седници већа одржаној, 27.06.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ 230/19 од 14.05.2019. године, па **СЕ ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Прекршајног суда у Јагодини, Одељење у Деспотовцу Пр 1912/17 од 07.02.2019. године и Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељење у Крагујевцу Прж 5233/19 од 19.03.2019. године, тако што Врховни касациони суд, окривљеног АА, на основу члана 250. тачка 1. Закона о прекршајима

ОСЛОБАЂА ОД ОДГОВОРНОСТИ

што је дана 12.04.2017. године у 09.39 часова у насељу у ..., на државном путу ... реда број .. -... , управљао путничким моторним возилом регистарске ознаке ..-.. марке ... са одговарајућом „Б“ категоријом крећући се из правца ... према .., брзином од 74 км/х иако је општим ограничењем брзина кретања моторних возила у насељу, ограничена на 50 км/х, где је брзина кретања наведеног моторног возила у насељу, већа од дозвољене брзине кретања моторних возила у насељу за 24 км/х, што је од стране овлашћених службених лица, утврђено радарском контролом помоћу уређаја „ласер Т“

чиме би извршио прекршај из члана 332а став 1. тачка 4. у вези члана 43. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима (ЗООБС).

Трошкови прекршајног поступка падају на терет Прекршајног суда у Јагодини Одељење у Деспотовцу, у смислу одредбе члана 141. став 2. Закона о прекршајима.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Јагодини, Одељење у Деспотовцу Пр 1912/17 од 07.02.2019. године окривљени АА оглашен је одговорним због извршеног прекршаја из члана 332а став 1. тачка 4. у вези члана 43. став 1. ЗОБС-а и осуђен на новчану казну у износу од 10.000,00 динара коју је дужан платити у року и на начин, као у изреци пресуде, а у противном ће суд у смислу члана 40. и члана 315. Закона о прекршајима посебним решењем одлучити о начину извршења неплаћене новчане казне. Окривљени је обавезан да суду накнади трошкове поступка, као у изреци пресуде.

Пресудом Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељење у Крагујевцу Прж 5233/19 од 19.03.2019. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и потврђена пресуда Прекршајног суда у Јагодини, одељење у Деспотовцу Пр 1912/17 од 07.02.2019. године.

Републички јавни тужилац је на основу члана 285. став 1. тачка 1. Закона о прекршајима, против наведених правноснажних пресуда, поднео захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 6. став 2. Закона о прекршајима, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев као основан, те да побијане пресуде преиначи тако што ће у смислу члана 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима обуставити прекршајни поступак против окривљеног АА услед наступања асполутне застарелости вођења прекршајног поступка.

Врховни касациони суд је, након што је о седници већа обавестио Републичког јавног тужиоца, у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима, одржао седницу већа, те је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је побијана пресуда донета уз битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 6. став 2. Закона о прекршајима, јер у конкретном случају суд није применио најблажи закон за окривљеног, а што је било од утицаја на доношење законите и правилне пресуде.

Наиме, окривљени АА је правноснажном пресудом Прекршајног суда у Јагодини, Одељење Деспотовац Пр 1912/17 од 07.02.2019. године, која је потврђена пресудом Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељење у Крагујевцу Прж 5233/19 од 19.03.2019. године, оглашен одговорном због извршеног прекршаја из члана 332а став 1. тачка 4. у вези члана 43. став 1. ЗОБС-а, јер је 12.04.2017. године у насељу управљао путничким возилом брзином од 74 км/х, противно општем ограничењу брзине за насеље од 50 км/х.

Првостепени и другостепени суд су, доношењем побијаних пресуда, учинили битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 6. став 2. Закона о прекршајима, јер нису правилно применили одредбу члана 6. став 2. Закона о прекршајима, односно у конкретном случају нису применили закон који је најблажи за окривљеног при чему је Врховни касациони суд имао у виду да Прекршајни апелациони суд пази по службеној дужности на повреди закона из члана 265. ЗОП, све у смислу члана 272. ЗОП.

Наиме, у време извршења предметног прекршаја 12.04.2017. године, прекорачење брзине кретања, односно прекорачење брзине кретања возила у насељеном месту, било је санкционисано одредбом члана 332. став 1. тачка 8) ЗОБС-а на путевима, али је у међувремену, пре доношења првостепене пресуде, дошло до измена и допуна наведеног закона. Тако је изменама и допунама ЗОБС-а на путевима („Сл. гласник РС“ бр.24/18 од 26.03.2018. године, који је ступио на снагу 03.04.2018. године), измењен пропис па је у члану 150. тих измена, који се управо односе на члан 332. (којим је била санкционисана брзина кретања возила у насељеном месту) у ставу 3. наведено: „У тачки 8) речи: „21 км/час“ замењују се речима : „за више од 30 км/час“.

Имајући у виду наведено, а с обзиром на то да је окривљени дана 12.04.2017. године, управљао возилом у насељу брзином већом за 24 км/час од општег ограничења (што је било санкционисано као прекршај из члана 332. став 1. тачка 8) ЗОБС-а на путевима), то је наведеном изменом и допуном ЗОБС-а на путевима, овај прекршај декриминализован, почев од 03.04.2018. године, а како се то основано указује у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Стоји чињеница да је законодавац новом изменом ЗОБС-а на путевима, објављеном у „Службеном гласнику РС“, бр.41/18 од 31.05.2018. године, која је ступила на снагу 01.06.2018. године у члану 7. навео: „У члану 332а став 1. тачка 4) број „44“ замењује се бројем „43“, којом изменом је законодавац поново санкционисао прекорачење брзине у насељу од 20 до 30 км / час од дозвољене брзине, односно санкционисао је поступање супротно члану 43. тог закона. Сходно наведеном, дакле у периоду од 03.04.2018. године до 01.06.2018. године, радња која се окривљеном ставља на терет није била прекршај, јер законодавац у том периоду није инкриминисао прекршај за прекорачење брзине у насељеном месту у распону од 20 до 30 км / час, тако да је у наведеном периоду, по налажењу овога суда, предметни прекршај био декриминализован, што се основано указује у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Према томе, како је у конкретном случају након извршења прекршаја, закон измењен више пута и како је изменама и допунама ЗОБС-а на путевима, објављеним у „Службеном гласнику РС“, бр. 24/18 од 26.03.2018. године, који је ступио на снагу 03.04.2018. године и био на снази до 01.06.2018. године, предметни прекршај због којег је окривљени оглашен одговорним првостепеном пресудом, био декриминализован, то је доношењем побијаних пресуда учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 6. став 2. Закона о прекршајима.

Према наведеном Закон о безбедности саобраћаја на путевима - одредба члана 332а став 1. тачка 4., у вези члана 7. тог закона, који је био на снази од 03.04.2018. године до 01.06.2018. године блажи је закон за окривљеног од закона који је важио у време извршења прекршаја.

Како следствено реченом, у радњама за које је окривљени АА оглашен одговорним побијаном правноснажном пресудом, не стоје законска обележја прекршаја из члана 332а став 1. тачка 4. у вези члана 43. став 1. ЗОБС-а на путевима, према закону који се у смислу одредбе члана 6. став 2. Закона о прекршајима има применити као најблажи за окривљеног, што су првостепени и другостепени суд пропустили да учине, то је Врховни касациони суд усвајајући као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца преиначио побијане правноснажне пресуде, применом одредби члана 250. тачка 1.) и члана 6. став 2. Закона о прекршајима, тако што је окривљеног ослободио одговорности да је извршио прекршај из члана 332а став 1. тачка 4. у вези члана 43. став 1. ЗОБС-а на путевима, јер дело за које се окривљени терети и за које је побијаним правноснажним пресудом оглашен одговорним, по закону није прекршај.

Одлука о трошковима прекршајног поступка донета је применом члана 141. став 2. Закона о прекршајима.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 287. став 4. Закона о прекршајима, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов,

Председник већа-судија,
Бата Цветковић,

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић